

МОНІТОРИНГ

КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Вівторок, 14 лютого 1984 року

№ 20 (3371).

Ціна 2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

13 лютого 1984 року відбувся позачерговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

За дорученням Політбюро ЦК Пленум відкрив член Політбюро, секретар ЦК КПРС тов. К. У. Черненко.

У зв'язку з кончиною Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова учасники Пленуму ЦК шанували пам'ять Юрія Володимировича Андропова хвилиною скорботного мовчання.

Пленум ЦК відзначив, що Комуністична партія Радянського Союзу, весь радянський народ зазнали тяжкої втрати. Пішов з життя видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави, подум'яний патріот, лєнінець, невтомний борець за мир і комунізм.

Перебуваючи з полі партії на найважливіших постах партійної і державної роботи, Юрій Володимирович Андропов віддавав усі свої сили, знання і величезний життєвий досвід здійсненню політики партії, зміцненню її зв'язків з масами, зміцненню економічної та оборонної могутності Радянського Союзу.

Багато уваги приділяв Ю. В. Андропов проведенню в життя виробленої XXVI з'їздом КПРС і наступними Пленумами ЦК КПРС лінії на всемірну інтен-

сифікацію виробництва, прискорення науково-технічного прогресу, вдосконалення управління народним господарством, посилення відповідальності кадрів, організованості й дисципліни, на неухильне зростання матеріального і духовного рівня життя народу.

Великий вклад вніс Ю. В. Андропов у розвиток всебічного співробітництва країн соціалістичної співдружності, у зміцнення єдності і згуртованості міжнародного комуністичного і робітничого руху, на підтримку справедливої боротьби народів за свою свободу і незалежність. Під його керівництвом послідовно і наполегливо здійснювався на міжнародній арені лєнінський зовнішньополітичний курс нашої партії і держави — курс на усунення загрози термоядерної війни, на тверду підсіч агресивним підступам імперіалізму, на зміцнення миру та безпеки народів.

Пленум підкреслив, що в ці скорботні дні комуністи, весь радянський народ ще тісніше згуртовують свої ряди навколо лєнінського Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК КПРС, сповнені рішучості беззавітно боротися за втілення в життя лєнінської внутрішньої і зовнішньої політики партії.

Учасники Пленуму ЦК висловили глибоке співчуття рідним та близьким покійного.

Пленум ЦК розглянув питання про обрання Генерального секретаря ЦК КПРС.

За дорученням Політбюро ЦК з промовою в цьому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР тов. М. О. Тихонов. Він вніс пропозицію обрати Генеральним секретарем ЦК КПРС К. У. Черненка.

Генеральним секретарем Центрального Комітету КПРС Пленум одноголосно обрав тов. Черненка Костянтина Устиновича.

Потім на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС тов. К. У. Черненко. Він висловив сердечну вдячність за високе довір'я, виявлене йому Центральним Комітетом партії.

Тов. К. У. Черненко заповнив Центральний Комітет КПРС, Комуністичну партію, що докладе всіх своїх сил, знань і життєвого досвіду для успішного виконання завдань комуністичного будівництва в нашій країні, забезпечення наступності в розв'язанні поставлених XXVI з'їздом КПРС завдань дальшого зміцнення економічної та оборонної могутності СРСР, підвищення добробуту радянського народу, зміцнення миру, у здійсненні лєнінської внутрішньої і зовнішньої політики, яку проводять Комуністична партія і Радянська держава.

На цьому Пленум ЦК закінчив свою роботу.

Москва прощається з Ю. В. Андроповим

У глибокому траурі Москва. На площах і вулицях приспущено червоні прапори з траурними стрічками. Москвичі прощаються з Юрієм Володимировичем Андроповим.

Рано-ранці 12 лютого нескінченні колони людей з усіх районів столиці йшли до Будинку Спілок, де в Колонному залі встановлено труну з тілом покійного.

У глибокій скорботі проходять робітники й службовці заводів і фабрик, працівники установ і науково-дослідних інститутів, дітячі науки і культури, військовослужбовці, трудівники полів і ферм, учні і студенти. Вони піддають данину глибокої поваги людині, з ім'ям якої нерозривно зв'язані дальше зміцнення єдності партії і народу, вдосконалення суспільства розвинутого соціалізму, підвищення народного добробуту, зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини.

Через Колонний зал першими пройшли цього дня труни Краснопресненського району. Цей район славний своїми революційними і трудовими традиціями. Красна Пресня шанує пам'ять керівника лєнінського типу, подум'яного патріота, невтомного борця за мир і комунізм.

Немає слів, щоб передати нашу скорботу, — говорять слюсар-ремонтник комбінату «Трехгорная мануфактура» Г. П. Козлов. — Життя Юрія Володимировича Андропова — зразок беззавітного служіння інтересам партії і народу, великої справі Лєніна. На всіх постах, де з волі партії працював Ю. В. Андропов, він віддавав свої сили, знання, невичисний життєвий досвід неухильному здійсненню по-

літики партії, боротьбі за торжество лєнінських ідей. Ми одностайно підтримуємо Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу. В ньому висловлені наші думки і сподівання. Єдність партії і народу була, є і буде джерелом нашої сили.

Біля постаменту труни, надовж стін Колонного залу, у фойє Будинку Спілок — сотні віників. Серед них — віники від комуністів і трудящих Ставропольського краю, Північно-Осетинської АРСР, Карельської АРСР, Ярославської області. Вони добре знають Юрія Володимировича Андропова, початок життєвого шляху якого був зв'язаний з цими місцями.

Нескінченний людський потік. Ідуть і йдуть у Колонний зал люди різних поколінь і різної долі, представники різних професій. І кожному з них дорога пам'ять про Юрія Володимировича Андропова.

Усе життя Ю. В. Андропова цілком і повністю було присвячене радянському народові, великій справі комунізму, — говорить начальник цеху ЗІЛу П. І. Биков. — З невтомною діяльністю Юрія Володимировича москвичі, як і всі радянські люди, зв'язують тверду лінію партії на послідовне втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС і наступних Пленумів ЦК КПРС. Він глибоко знав і розумів інтереси народу. Найкращою пам'яттю Ю. В. Андропову буде наша самовіддана праця в ім'я провітання любимої Батьківщини.

(Закінчення на 2-й стор.).

Костянтин Устинович ЧЕРНЕНКО

Костянтин Устинович Черненко народився 24 вересня 1911 року в селі Велика Тесь Новоселовського району Красноярського краю, росіянин.

Член КПРС з 1931 року. Освіта вища — закінчив педагогічний інститут і Вищу школу парторганізаторів при ЦК ВКП(б).

Трудове життя К. У. Черненко почав з ранніх років, працюючи по найму у куражів. Уся його дальша трудова діяльність зв'язана з керівною роботою в комсомольських, а потім у партійних органах. У 1929—1930 роках К. У. Черненко завідував відділом пропаганди і агітації Новоселовського райкому ВЛКСМ Красноярського краю. В 1930 році він пішов добровольцем у Червону Армію. До 1933 року служив у прикордонних військах, був секретарем партійної організації прикордонної застави.

Після закінчення служби в армії К. У. Черненко працював у Красноярському краї: завідувачим відділом пропаганди і агітації Новоселовського і Уярського райкомів партії, директором Красноярського крайового будинку партійної освіти, заступником завідувача відділом пропаганди і агітації, секретарем Красноярського крайового партії.

З 1943 року К. У. Черненко вчиться у Вишній школі парторганізаторів при ЦК ВКП(б). Після закінчення навчання з 1945 року працює секретарем Пензенського обкому партії. У 1948 році був направлений в Молдавську РСР і затверджений завідувачим відділом пропаганди і агітації ЦК Компартії Молдавії. Працюючи на цій посаді, він багато сил і знань віддав економічному і культурному будівництву в республіці, комуністичному вихованню трудящих.

У 1956 році К. У. Черненко висувається на роботу в апарат ЦК КПРС, де він очолив сектор у відділі пропаганди, і одночасно був затверджений членом редакційної колегії журналу «Агитатор». З 1960 року він працює начальником Секретаріату Президії Верховної Ради СРСР. У 1965 році К. У. Черненко затверджується завідувачим загальним відділом ЦК КПРС. У 1966—1971 роках він — кандидат у члени ЦК КПРС. На XXIV з'їзді партії (березень 1971 р.) обирається членом Центрального Комітету КПРС, а в березні 1976 року на Пленумі ЦК КПРС, який відбувся після XXV з'їзду партії, — секретарем ЦК КПРС.

З 1977 року він — кандидат у члени Політбюро, а з 1978 року — член Політбюро ЦК КПРС. Депутат Верховної Ради СРСР 7—10-го скликань. Депутат Верховної Ради РРФСР 10-го скликання.

К. У. Черненко був членом радянської делегації на Міжнародній нараді з питань безпеки і співробітництва в Європі (Хельсінкі, 1975 рік), брав участь у переговорах у Відні з питання роззброєння (1979 рік).

Костянтин Устинович Черненко — визначний діяч Комуністичної партії і Радянської держави. На всіх постах, які доручала йому партія, він виявив високі організаційські здібності, партійну принципиовість, відданість великій справі Лєніна, ідеалам комунізму.

К. У. Черненко — автор ряду наукових праць з актуальних питань підвищення керівної ролі партії в житті радянського суспільства, вдосконалення стилю і методів партійної і державної роботи, розвитку соціалістичної демократії. На черневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС К. У. Черненко виступив з доповіддю, в якій визначено головні напрями поліпшення ідеологічної діяльності КПРС в сучасних умовах.

За великі заслуги перед Батьківщиною Костянтин Устинович Черненко двічі удостоєний звання Героя Соціалістичної Праці і нагороджений трьома орденами Лєніна, трьома орденами Трудового Червоного Прапора, багатьма медалями Радянського Союзу. Він є лауреатом Лєнінської премії.

К. У. Черненко нагороджений найвищими нагородами соціалістичних країн.

Юрій Володимирович АНДРОПОВ

Москва прощається з Ю. В. Андроповим

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

— Юрій Володимирович виявляв постійну увагу до розвитку радянської науки, — відзначив співробітник ВІДІ стандартизації Держстандарту СРСР кандидат біологічних наук В. С. Лекарев. — Йому належить видатна роль у розробці курсу партії і Радянської держави по вдосконаленню зрілого соціалізму, прискоренню науково-технічного прогресу.

Своїми думками ділиться Герой Соціалістичної Праці комунізатор Т. М. Хреников.

Заявах та інших виступах Юрій Володимирович Андропов виклав найважливіші конструктивні ініціативи партії, спрямовані на зміцнення загального миру та міжнародної безпеки, і активно відстоював їх.

У зал входять трудівники полів і ферм Підмосков'я. Механізатори, тваринники, рільники — ті, хто безпосередньо втілює в життя Продовольчу програму СРСР, для реалізації якої багато зробив Ю. В. Андропов.

Ідуть у скорботному мовчанні війни Радянських Збройних Сил. У колонах — солдати, льотчики, моряки,

сина нашої країни були прикладом беззавітного служіння справі партії, народу. Як і всі радянські люди, я не пошкодую сил для далішого зміцнення економічної та оборонної могутності нашої країни, віддам усі знання і досвід для втілення в життя рішень партії і уряду, виконання планів і соціалістичних зобов'язань.

Сім'я Даниленків з Одеси телеграфує: «З болем у серці всі наша сім'я дізналась про смерть великого лідера Юрія Володимировича Андропова. Ми, як і весь радянський народ, будемо берегти у своїх серцях світлий образ людини, яка боролась за мир на всій планеті».

До глибокої ночі прощались з Юрієм Володимировичем Андроповим трудовики Москва. Великою є втрата для Комуністичної партії, нашої держави, для кожної радянської людини. У ці скорботні дні комуністи, всі трудящі Радянського Союзу ще тісніше згуртовуються навколо лідерського Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК КПРС. Непорушна єдність Комуністичної партії і Радянського народу — джерело сили й могутності нашого суспільства.

Радянські люди, все прогресивне людство глибоко сумують у зв'язку з кончиною видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави Юрія Володимировича Андропова — Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР. У траурі вся країна, у траурі столиця нашої Батьківщини.

13 лютого в Колонний зал Будинку Спілок вшанувати пам'ять вірного сина партії і народу прийшли учасники Пленуму Центрального Комітету КПРС. У скорботному мовчанні вони віддають данину пам'яті полум'яного патріота соціалістичної Батьківщини, керівника, соратника і товариша.

У почесній варті біля труни покійного — товариші К. У. Черненко, Г. А. Алієв, В. І. Воронников, М. С. Горбачов, В. В. Гришин, А. А. Громико, Д. А. Кунаєв, Г. В. Романов, М. С. Соломенцев, М. Ю. Тихонов, Д. Ф. Устинов, В. В. Щербицький, П. Н. Демічев, В. І. Долгих, В. В. Кузнецов, Б. М. Пономарьов, В. М. Чебриков, Е. А. Шеварднадзе, М. В. Змигін, І. В. Капітонов, Е. К. Лигачов, К. В. Русаков, М. І. Рижков.

Керівник партії і дер-

жави висловлюють свої глибокі співчуття рідним і близьким покійного.

На вулицях столиці — нескінченний людський потік. Москвичі йдуть у Колонний зал віддати данину глибокої поваги людині, чия життя — зразок беззавітного служіння інтересам партії і народу, величній справі Леніна.

У зал входять трудівники Октябрського району столиці. Серед них — робітники, службовці та інженерно-технічні працівники виробничого об'єднання «Станкостроительный завод» імені Серго Орджонікідзе. Ім пам'ятна сердечна ділова зустріч з Юрієм Володимировичем Андроповим. Пого порада-ми і рекомендаціями керуються верстатобудівники в справі поліпшення якості продукції, підвищення продуктивності праці, зміцнення трудової дисципліни.

Ідуть поспішливі ветерани війни. Їх груди прикрашають бойові нагороди — відзначення Батьківщини за ратний подвиг у захисті Батьківщини. Вони знають про вклад Юрія Володимировича Андропова в перемогу над ворогом.

З перших днів Великої Вітчизняної війни він активний учасник партизанського руху в Карелії. Запалював організації комсомольського підпілля і політичної роботи серед молоді на тимчасово окупованій противником радянській території, переправляв за лінію фронту бойових груп і здійснював операції у тилу ворога.

— Нам, ветеранам, — говорить інженер А. Ф. Ноговішин, — Юрій Володимирович дорогий і близький своїм беззавітним служінням Батьківщині.

У траурних колонах поруч з ветеранами війни йдуть ветерани праці. Вони добре знають, що всі сили, знання і досвід Юрія Володимировича віддавав зміцненню зв'язків партії з масами, неухильному зростанню матеріального і духовного рівня життя радянського народу.

У серцях радянських людей, — говорить пенсіонерка М. С. Сирова, — Юрій Володимирович залишиться як видатний діяч, з ім'ям якого зв'язані вдосконалення нашого суспільства, піднесення народного добробуту, втілення в життя ленінської міжнародної зовнішньої політики.

Данину поваги керівнику партії і держави віддають представники союзних і автономних республік, країв і областей нашої багатонаціональної країни. Ленінська національна політика набрала розвитку в доповіді Ю. В. Андропова «60 років СРСР». У ній було узагальнено досвід здійснення в нашій країні ідеї дружби і братерства народів, повної рівноправності всіх націй і народностей країни.

Разом з людьми старшого покоління, ветеранами партії через Колонний зал проходять комсомольці, юнаки і дітвора. Для них життя Ю. В. Андропова — приклад того, як треба беззавітно служити народові, любити свою Вітчизну і, якщо буде потрібно, захистити її. Тисячі і тисячі молодих робітників, інженерів, працівників науки і культури, студентів і школярів

вшанували пам'ять комуніста-ленінця, людини надзвичайної скромності і кристалічної чистоти.

— Юрій Володимирович вірив у радянську молодь, яка має прийняти естафету старших поколінь і продовжити будівництво комуністичного суспільства в нашій країні, — говорить комсомолка, оператор ЕОМ на ЗІЛІ Ірина Лисенко. — Він хотів бачити нашу країну процвітаючою і могутньою. І всі радянські люди впевнені у тому, що так і буде. Наша переконаність ґрунтується на рішенні позачергового Пленуму ЦК КПРС, на якому Генеральним секретарем ЦК нашої партії одностайно обрано вірного соратника Ю. В. Андропова.

— Костянтин Устинович Черненко. В цьому ми бачимо надійну наступність ленінського курсу партії. Радянський народ озброєний ясною і чіткою програмою дій, виробленою XXVI з'їздом КПРС, наступними Пленумами її Центрального Комітету, і ми, молоді трудівники, зробимо все, щоб накреслення партії втілювалися в життя.

Ю. В. Андропов невтомно виступав за розвиток всебічного співробітництва країн соціалістичної співдружності, за зміцнення єдності і згуртованості міжнародного комуністичного і робітничого руху, на підтримку справедливої боротьби народів за свою свободу і незалежність.

Світлу пам'ять керівника Комуністичної партії і Радянської держави в Колонному залі вшанували партійно-державні делегації, які прибули: НРБ — на чолі з Генеральним секретарем ЦК БКП, Головою Державної Ради НРБ Т. Жилковим; УНР — на чолі з Першим секретарем ЦК УСРП Я. Кадером; СРВ — на чолі з членом Політбюро ЦК КПВ, Головою Державної Ради СРВ Чинг Тінем; НДР — на чолі з Генеральним секретарем ЦК СЕПН, Головою Державної Ради НДР Е. Хонеккером; КНДР — на чолі з членом Політбюро ЦК ТПК, віце-президентом КНДР Пак Сен Чером; республіки Куба — на чолі з Першим секретарем ЦК Компартії Куби, Головою Державної Ради і Ради міністрів республіки Куба Ф. Кастро; ЛНДР — на чолі з членом Політбюро ЦК НРПЛ, президентом ЛНДР Суфанувонгом; МНР — на чолі з Генеральним секретарем ЦК МНРП, Головою Президії Великого Народного Хуралу МНР Ю. Цеденбалом; ПНР — на чолі з Першим секретарем ЦК ПОРП, Головою ради міністрів ПНР В. Ярузельським; СРР — на чолі з Генеральним секретарем РКП, Президентом СРР Н. Чаушеску; ЧССР — на чолі з Генеральним секретарем ЦК КНЧ, Президентом ЧССР Г. Гусаком; СФРЮ — на чолі з Головою Президії СФРЮ М. Шпіляком, Головою Президії ЦК СКЮ Д. Марковичем.

Співчуття висловляв урядова делегація КНР на чолі з заступником прем'єра держради КНР Вань Лі.

Траурну вахту несли делегації: ДРА на чолі з Генеральним секретарем ЦК Народно-демократичної партії Афганістану, Головою революційної ради ДРА Б. Кармалем; НДРГ на чолі з Генеральним секретарем ЦК Німецької со-

ціалістичної партії, Головою президії Верховної народної ради, прем'єр-міністром НДРГ А. Н. Мухаммедом; НРК на чолі з Генеральним секретарем ЦК Народно-революційної партії Кампучії, Головою Державної ради НРК Хенг Самріном; Народно-Республіки Ангола на чолі з членом політбюро ЦК МПЛА — Партії Праці, Генеральним секретарем профцентру УНТА П. Лулу-алу; Соціалістичної Ефіопії на чолі з Головою комісії по організації партії трудящих Ефіопії (КОПТЕ), Головою тимчасової військової адміністрації ради соціалістичної Ефіопії Менгіету Хайле Маріамом.

Пам'ять Ю. В. Андропова вшанували делегації Французької комуністичної партії на чолі з Генеральним секретарем партії Ж. Марше; комуністичної партії США на чолі з Генеральним секретарем партії Г. Холлом; Німецької комуністичної партії на чолі з Головою партії Г. Мюсом; Португальської комуністичної партії на чолі з Генеральним секретарем партії А. Куньялом; Італійської комуністичної партії на чолі з Генеральним секретарем партії Е. Берлінгером; комуністичної партії Австрії на чолі з Головою партії Ф. Мурі; комуністичної партії Ізраїлю на чолі з Генеральним секретарем ЦК партії М. Вільнером та інш.

Колонний зал відвідали делегації: Австрії на чолі з Федеральним канцлером Ф. Шпонахом; ФРН на чолі з Федеральним канцлером Г. Коелем; США на чолі з віце-президентом США Дж. Бушем; Греції на чолі з прем'єр-міністром Греції А. Панагріду; Італії на чолі з президентом Італії А. Періні; Канади на чолі з прем'єр-міністром Канади П. Трюдо; Пакистану на чолі з президентом Пакистану Зія-Уль-Хаком; Португалії на чолі з прем'єр-міністром Португалії М. Соарешем; Фінляндії на чолі з президентом Фінляндії М. Койвісто; Франції на чолі з прем'єр-міністром Франції П. Моруа; делегації інших держав.

Висловити глибокі співчуття у зв'язку з кончиною великого лідера Радянської держави прийшли глави дипломатичних представництв зарубіжних країн, акредитовані в Радянському Союзі.

З ранку до пізнього вечора десятки тисяч москвичів прощались з Юрієм Володимировичем Андроповим. Світлий образ борця за мир і щастя людей назавжди збережеться в серцях комуністів, усього радянського народу.

Громадяни Країни Рад з гарячим схваленням зустріли рішення позачергового Пленуму ЦК КПРС, Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу. Віддаючи данину пам'яті видатного партійного і державного керівника, вони заповідають, що з новою силою проявлять свою класову солідарність і організованість, цілеспрямовано, самовіддано працю забезпечать виконання рішень XXVI з'їзду КПРС і наступних Пленумів ЦК КПРС.

[ТАРС].

ВІД КОМІСІЇ ПО ОРГАНІЗАЦІЇ ПОХОРОНУ ЮРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА АНДРОПОВА

Комісія повідомляє, що відповідно до Постанови ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР про оголошення в країні трауру а день похорону Юрія Володимировича Андропова 14 лютого 1984 року, в момент поховання тіла о 12 годині 45 хвилин московського часу будуть проведені гарматні залпи в Москві, в столицях союзних республік, у містах-героях Ленінграді, Волгограді, Одесі, Севастополі, Новоросійську, Керчі, Тулі, у фортеці-герої Бресті, а також у містах Калінінграді, Львові, Ростові-на-Дону, Куйбишеві, Свердловську, Новосибірську, Читі, Хабаровську, Владивостоці, Североморську, Ставрополі, Петрозаводську.

У цей тяжкий час ми завіряємо ленінський Центральний Комітет партії і організації по всій території Радянського Союзу, за винятком підприємств безперервного виробництва, проводиться протягом трьох хвилин салют гудками на фабриках, заводах, залізницях, на суднах морського і річкового флоту.

— Тепер, коли Юрій Володимирович не стало, — говорить він, — особливо ясно відчуваєш, як багато встиг він зробити за короткий час для країни, для народу. Лінія на зміцнення дисципліни поєднувалася з турботою про інтереси і потреби трудящих. Ми, дітя мистецтва, завжди відчували велику увагу Юрія Володимировича, до нас, нашої роботи. Наше завдання — і далі оспівувати у своїх творах радянську людину — будівника комунізму.

... Звучать траурні мелодії. Кожні три хвилини мінняється почесна варта. Вахту біля труни несуть депутати Верховної Ради СРСР, депутати Верховних Рад союзних республік, Герої Соціалістичної Праці, передовики виробництва, космонавти, представники партійних, радянських і громадських організацій.

Багато сил віддав Ю. В. Андропов втіленню в життя послідовного міжнародного курсу ленінської зовнішньої політики КПРС і Радянської держави.

— Мир — головна умова для виконання наших грандіозних планів, — говорить геолог Г. М. Хабалов. — У

курсувати училищі, слухачі й викладачі академії.

— Очолюючи Раду Оборони СРСР, — говорить старший викладач Військової академії імені М. В. Фрунзе полковник Є. П. Миленин, — Ю. В. Андропов виявляв постійну турботу про розвиток Збройних Сил СРСР. Ми заповідаємо, що радянські воїни завжди підтримуватимуть на належному рівні оборонну могутність нашої Батьківщини.

Світлу пам'ять Ю. В. Андропова вшанували патріарх московський і всієї Русі Пимен та інші представники вищого духовенства руської православної церкви.

У Центральному Комітеті партії, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, у редакції засобів масової інформації в ці дні надходять багато телеграм і листів, в яких радянські люди, висловлюючи глибоку скорботу, заявляють про те, що самовідданою працею примножуватимуть досягнення Вітчизни.

«Для мене, передовика виробництва, — пише кавалер ордена Жовтневої Революції Надія Єттигуз з Магаданської області, — життя і діяльність великого

Патріотичні Комуністичної партії і Радянської держави прощаються з Ю. В. Андроповим. Фотохроніка ТАРС.

Юрій Володимирович АНДРОПОВ

ГЛИБОКА СКОРБОТА

Актовий зал Кіровоградського швейного виробничого об'єднання «Україна». Починається траурний мітинг. Секретар парткому підприємства М. М. Дорошенко зачитує Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу.

— З глибоким сумом зустріли ми звістку про кончину Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова, — говорить депутат Ленінської районної Ради народних депутатів, ударник комуністичної праці, заготівельниця-швачка цеху пошиву молоді комуністка Любов Бессонова. — З ім'ям Юрія Володимировича пов'язані подальше зміцнення суспільства розвинутого соціалізму, послідовна боротьба за мир у всьому світі.

У ці скорботні дні робітники всього підприємства зобов'язуються працювати високопродуктивно, по-ударному.

Виступає кравчиха ударник комуністичної праці, комсомолка Валентина Міщенко.

— Перестало битися серце видатного діяча партії і держави, полум'яного комуніста Юрія Володимировича Андропова. Радянські люди завжди пам'ятатимуть про невідому діяльність Юрія Володимировича, спрямовану на зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини, зміцнення миру.

Слово бере секретар комсомольської організації зміни Сергій Лимаренко.

— Тяжкої втрати зазнала наша партія, наш народ, прогресивне людство. Пішов із життя видатний діяч ленінської партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху. В нашій пам'яті назавжди залишиться образ цієї чудової людини, котра все своє життя присвятила самовідданому служінню соціалістичній Вітчизні, радянському народові. У цю сумну годину ми, як і всі радянські люди, ще тісніше згуртуємося навколо рідної Комуністичної партії.

— Тяжкої втрати зазнали ми, — говорить інженер-технолог молода комуністка Людмила Дар'єва. — Від нас пішла людина, безмежно віддана справі Леніна, невідомий борець за мир. І ми з тяжкою працею будемо зміцнювати мир на планеті, за торжество якого боровся Юрій Володимирович.

Текст телеграми-співчуття Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР зачитав секретар парткому М. М. Дорошенко.

На траурному мітингу виступила секретар Кіровоградського міського партії А. О. Кошелева.

Актовий зал Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. На багатолюд-

ний мітинг зібралися студенти, викладачі, наукові співробітники вузу. З репродукторів лунають скорботні мелодії. Мітинг відкриває секретар парткому інституту П. А. Коваленко.

Хвилиною мовчання учасники мітингу вшанували пам'ять Ю. В. Андропова.

Текст Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу зачитав ректор КІСМУ В. Р. Кучеренко.

— Великі заслуги Юрія Володимировича Андропова перед партією і народом, — сказав на мітингу кандидат технічних наук доцент В. М. Пестунов. — Його діяльність була підпорядкована високій меті — зміцненню могутності нашої держави, зростанню добробуту радянських людей, боротьбі за мир між народами. Він багато уваги приділяв розвитку вищої школи і науки. В цей скорботний час ми згуртуємо свої ряди навколо ленінської партії. Всі свої сили і знання віддамо служінню тим ідеа-

закликав усіх викладачів і студентів інституту працювати і вчитися з подвійною енергією, з новою силою виявити свою класову свідомість і організованість, щоб виконати завдання, які ставлять перед комуністами, всіма радянськими людьми Центрального Комітету КПРС і Радянський уряд.

— Ми, комсомольці, завжди рідняємо свій крок на комуністів, — сказала в своєму виступі на мітингу студентка Ірина Корзоватих. — У них ми вчимося вірності ленінським заповітам, які цілеспрямовано втілював в життя Юрій Володимирович Андропов. Він давав нам, молодим, мудрі настанови — виховуватися у дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, формувати активну життєву позицію. Пам'ять про Юрія Володимировича Андропова ми збережемо в своїх серцях назавжди.

Про готовність своїх ровесників боротися за комуністичні ідеали говорили студент Сергій Федоренко та секретар ко-

З глибоким сумом прийняли траурні повідомлення колгоспу «Победа» Мало-висківського району звістку про кончину Генерального секретаря ЦК КПРС Ю. В. Андропова. На всіх ділянках колгоспного виробництва відбулися траурні мітинги, учасники яких у ці скорботні дні країни дні заповнили КПРС і Радянський уряд, що не пошкодують сил для втілення в життя рішень партії.

Друга молочнотварна ферма в Онисівому. У скорботному мовчанні стоять тваринники. Траурний мітинг відкриває керуючий відділом А. Б. Подолич.

— Смерть виврала з наших рядів вірного сина партії і народу, — говорить він. — Життя і діяльність Юрія Володимировича Андропова — це приклад самовідданого служіння комуністичним ідеям комунізму. У ці тяжкі для нас дні ми даємо слово трудитися ще краще, щоб своєю працею зміцнювати економіку і обороно-

НА АДРЕСУ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДИ МІНІСТРІВ СРСР ПАРТІЙНІ, РАДЯНСЬКІ І КОМСОМОЛЬСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ, ТРУДОВІ КОЛЛЕКТИВИ ОБЛАСТІ НАДІСЛАЛИ ТЕЛЕГРАМИ, В ЯКИХ ВИСЛОВЛЮЮТЬ ПОЧУТТЯ ГЛИБОКОЇ СКОРБОТИ У ЗВ'ЯЗКУ З КОНЧИНОЮ ЮРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА АНДРОПОВА

Від комсомольців, молоді виробничого об'єднання

«Олександрівугілля»

Комсомольці і молодь, всі трудівники виробничого об'єднання «Олександрівугілля» з глибокою скорботою зустріли звістку про кончину видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного руху, полум'яного борця за мир і комунізм Генерального секретаря ЦК КПРС Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

У ці скорботні дні для партії, для всіх радянських людей дні комсомольці виробничого об'єднання «Олександрівугілля» запевняють Центрального Комітету КПРС, Президію Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР у тому, що ще тісніше згуртують свої ряди навколо Комуністичної партії, її Центрального Комітету, виявлять високу свідомість і організованість, під керівництвом ленінської партії вкладають свій труд, усі сили і енергію великій справі, якій присвятив своє життя Юрій Володимирович Андропов, — справі будівництва комунізму.

Робітники виробничого об'єднання усім серцем схвалюють і підтримують мудру внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянської держави, вважають своїм першочерговим обов'язком відповісти в життя рішенням і завданням партії, плані одинадцятиріччя, віддають усі сили, весь свій талант і знання розквіту і зміцненню могутності рідної Вітчизни.

Мітинг комсомолу.

Від молодих механізаторів

Ми, члени комсомольсько-молодіжного колективу тракторної бригади № 2 колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району Кіровоградської області, з глибоким сумом прийняли звістку про кончину видатного діяча Комуністичної партії і Радянського уряду, світового комуністичного руху, полум'яного борця за мир і комунізм Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

Життєвий шлях Юрія Володимировича Андропова, комсомольця, комуніста, більшовика-ленінця — яскравий приклад для молоді як треба любити свою Батьківщину, а коли знадобиться — із самовідданою мужністю захистити її.

Ми й надалі будемо докладати максимум зусиль для виконання завдань, які ставить перед нами партія, її Центрального Комітету.

Світла пам'ять про Юрія Володимировича Андропова назавжди житиме в наших серцях.

КМК тракторної бригади № 1 колгоспу імені Комінтерну Онуфріївського району Кіровоградської області.

Від колективу

Кіровоградського

педінституту

Колектив Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна глибоко сумує з приводу тяжкої втрати, якої зазнала наша партія і народ — кончиною Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

З іменем Юрія Володимировича Андропова, вірного сина партії, полум'яного патріота, істинного інтернаціоналіста зв'язані успіхи радянського народу в комуністичному будівництві, в збереженні і зміцненні миру.

Юрій Володимирович Андропов приділяв неослабну увагу справі комуністичного виховання радянської молоді, удосконаленню підготовки висококваліфікованих спеціалістів, всієї системи народної освіти.

У ці тяжкі часи ми завіряємо ленінський Центрального Комітету нашої партії, Президію Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР у тому, що ще міцніше зімкнемо свої ряди, докладатимемо ще більше енергії і наполегливості у виконанні історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, червеного і грудневого (1983 р.) Пленумів ЦК КПРС.

Світлий образ Юрія Володимировича Андропова, видатного політичного і державного діяча, мудрого наставника молоді назавжди збережеться у наших серцях.

Схиляємо голови перед пам'яттю дорогого і близького нам Юрія Володимировича Андропова.

Ректорат, партком, профком, комітет комсомолу педагогічного інституту.

Траурний мітинг у Кіровоградському швейному об'єднанні «Україна».

Фото В. ГРИБА.

лам, за які боровся Юрій Володимирович Андропов — принциповий комуніст, видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного руху.

На трибуні ветеран Великої Вітчизняної війни, кандидат філософських наук А. І. Маликов. Він

мітету комсомолу інституту Сергій Сидоренко.

На мітингу виступив секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

Учасники мітингу надіслали телеграми-співчуття Центральному Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР.

здатність нашої країни.

Від імені тваринників ферми слово бере комуніст Г. В. Твердоступ. Вона закликала колгоспників з подвійною енергією трудитися над реалізацією Програми СРСР, багато уваги приділяв Юрій Володимирович Андропов.

З ТЕЛЕ-
ТАПНОЇ
СТРІЧКИ
ТАРС

УЛАН-БАТОР. Золотими медалями ЦК Монгольського ревсомолу «Передовий молодий тваринник» і «Передовий молодий землероб» нагороджено велику групу сільських трудящих. Добившись високих результатів у підвищенні ефективності сільськогосподарського виробництва, вони стали переможцями соціалістичного змагання минулого року.

Вагомий вклад вносять юнаки і дівчата Монголії в розвиток сільського господарства — основної галузі економіки країни. Тепер у держгоспах і сільгоспоб'єднаннях республіки тільки за путівками ревсомолу працюють більш як 40 тисяч посланців молоді.

БОГОТА. Могутні студентські маніфестації на знак протесту проти зростання плати за навчання відбулися в різних містах Колумбії. Їх учасники вимагали збільшення державних асигнувань на потреби освіти, зниження вартості тарифів за проїзд на місцевому транспорті.

У столиці, а також у деяких інших містах країни сталися сутички демонстрантів з поліцією, яка застосувала слезоточивий газ. Десяти чоловік арештовано.

НІТО. Масові виступи студентської молоді проходять у різних містах Еквадору. Демонстранти протестують проти зростання вартості життя, підвищення цін на предмети першої потреби. На розгін маніфестації направляється поліція, яка застосовує слезоточивий газ і кийки. Серед учасників демонстрацій є поранені. Рішенням властей закрито ряд навчальних закладів країни.

ТОКІО. Проведення XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві, намічене на 1985 рік, має надзвичайно важливе значення для справ миру в усьому світі, зміцнення дружби і соціального прогресу. Про це заявив голова ЦВК Ліги соціалістичної молоді Японії Дземію Кейїті у виступі з рішенням центрального комітету Ліги підтримати заклик Всесвітньої федерації молоді про активну участь у наступному форумі молоді і студентів.

ЛОНДОН. Указ про заборону діяльності студентських організацій у навчальних закладах надбавшої провінції Пакистану — Пенджабі оголосила військова адміністрація Зія-Уль-Хана. Як повідомляє агентство Рейтер, цей указ оголошено за прийнятим у минулому місяці рішенням військової властей про розпуск студентських організацій в Ісламабаді й Равалпінді.

На думку місцевих спостерігачів, репресивні заходи проти студентської молоді свідчать про спроби властей не допустити нових антиурядових виступів у країні, подібних до тих, які походили восени минулого року в рамках широкій кампанії громадянської непокорності.

Передбачається, що діяльність студентських організацій буде найбільш чинним часом заборонено на всій території країни.

ЛІМА. Масову демонстрацію і мітинг провели студенти державного університету «Сан-Маркос». Більш як три тисячі юнаків і дівчат пройшли центральними вулицями міста, скандуючи лозунги, що вимагали збільшити асигнування на потреби освіти. Демонстранти поставили також вимогу звільнити студентів, арештованих за участь у маршах протесту проти економічної політики правлячих кіл.

Демонстрацію з такими ж вимогами провели студенти медичного інституту в Сан-Фернандо. Для її розгону було вжито поліцію, яка застосувала гранати з слезоточивим газом і водомети. Серед демонстрантів проведено арешти.

[ТАРС. 13 лютого].

▲ РАДЯНСЬКІ
МОРЯКИ
ПРИХОДЯТЬ
НА ДОПОМОГУ
ОСІРОТИЛИМ
КАМПУЧІЙСЬКИМ
ДІТЯМ

▲ ВІДВЕРНУТИ
ЗАГРОЗУ
ХІМІЧНОЇ ВІЙНИ!

У кінці грудня 1983 року теплохід «Анрі Барбюс» вирушив із Владивостока до берегів Кампучії. Там його чекали і готувалися до зустрічі. А найбільше — діти одного з інтернатів у Кампунгсаомі. Ялинки, іграшки, подарунки від нашого Діда Мороза прибули вчасно. А купили їх на свої гроші, направлені в Кампучію радянські спеціалісти і моряки пасажирського лайнера «Любов Орлова», що доставили їх. Зробили

симом. Російську мову він освоїв швидко. Запитав незнайома людина, хто він такий, а він з гордістю відповідає: «Максим Орлов».

По країні блукали тисячі таких, як він, сиріт — голодних і бездомних. Моряки зустрічали знедолених дітлахів усюди й допомагали чим могли.

Кому першому спала на думку ідея створити для них дитячий будинок, ніхто точно згадати не може, але підтримали її всі.

інтернат у Кампучії ми довідалися від наших моряків. На кожне попутне судно ми вантажили посылки із зошитами, посудом, крейдою, з листами і малюнками від владивостокських школярів. Тільки першим рейсом дітям у Кампучію було відправлено різного обладнання на п'ять тисяч карбованців.

А. Гусев, завідувач відділом ЦК профспілки моряків додає до цього таке:

— ВЦРПС 1981 року ви-

ІНТЕРНАТ

ЗА ЗАКОНАМИ ДРУЖБИ

У КАМПУНГСАОМІ

це вони за традицією, що народилася чотири роки тому.

1979 року вони йшли тим же маршрутом, що й екіпаж теплохода «Анрі Барбюс», щоб надати екстренну допомогу молодій республіці. На рейдах Кампучії стояли десятки суден з продовольством, медикаментами, обладнанням, але нікому було їх розвантажити. У країні панували голод, розруха. Ще на повну силу лютували полпотівські банди.

Радянські судна кинули якорі в Сіамській затоці біля Кампунгсаома, в той же день їх пасажирки приступили до напруженої роботи. Екіпажі теж турбот вистачало. Адже теплохід «Любов Орлова» перетворився на довгі місяці у плаваючий готель, надійний тил для радянських робітників. Та невеликий екіпаж займався не тільки турботами по господарству. Випаде вільна хвилинка у матросів — вони вже у чийсь бригаді мішки з рисом вантажать, мотористи, електрики — відновлюють насосну станцію в порту. Ніхто на атому не скаржився; всі розуміли, що доля молоді республіки немалою мірою залежить від вантажів, які йшли у ці дні в Кампучію з Радянського Союзу та інших країн соціалізму.

Якось на борту теплохода виявився обірваний і голодний хлопчик. Привели його на судно Галина Родіонова, помічник капітана по пожежній частині (єдина, до речі, у нас на флоті жінка, котра займає таку посаду). Нагодувала, вимила, зодягла. Як вони один одного розуміли, ніхто цього пояснити не міг, але хлопчик прив'язався до Галини і не відходив від неї ні на крок. Видно, серце дитини, на очах у якої полпотівці закатували батьків і сестру, розуміло добрі вчинки російської жінки краще від будь-яких слів. Моряки назвали хлопчика Мак-

симом. Російську мову він освоїв швидко. Запитав незнайома людина, хто він такий, а він з гордістю відповідає: «Максим Орлов».

По країні блукали тисячі таких, як він, сиріт — голодних і бездомних. Моряки зустрічали знедолених дітлахів усюди й допомагали чим могли.

Кому першому спала на думку ідея створити для них дитячий будинок, ніхто точно згадати не може, але підтримали її всі.

— Про перший дитячий

дівка нам 66 тисяч карбованців. На ці гроші обладнання для інтернату закупували Міністерство морського флоту, Далекосхідне пароплавання, жителі Примор'я. В інтернат Кампунгсаома були відправлені сотні дитячих ліжок, шкільних парт, шаф, матраців, подушок, ковдр, велосипедів.

... Я зв'язався по телефону з одним із радянських спеціалістів, що недавно повернувся з Кампунгсаома. «Як там діти?» — запитав я у Юрія Калашнікіна.

— Чудово. Ми їх регулярно відвідуємо. Живуть, вчаться. Багато вже непогано розмовляють російською мовою. Показали вони мені свій музей інтернаціональної дружби. Появився в інтернаті і свій символ — зроблена з металу мініатюра силуета теплоходу «Любов Орлова». Про моряків цього судна там пам'ятає кожна дитина...

О. КУРБАТОВ.
[АПН].

РИМ. Масова маніфестація солідарності з боротьбою народу Чилі відбулася на одній із центральних площ італійської столиці. Вона була організована з ініціативи італійського національного комітету солідарності з патріотами Чилі й ряду інших прогресивних громадських організацій.

На знімку: «Єдиний народ ніколи не перемогти» — гримить над площею пісня чилійських патріотів, що стала всесвітньо відомою.

В інтересах довір'я між народами

Польський народ, як і народи інших братніх країн, а також численні представники громадськості на Заході, рішуче підтримують нову миролюбну ініціативу держав — учасниць Варшавського Договору, спрямовану на звільнення Європи від хімічної зброї. Конструктивна позиція соціалістичних країн з проблем роззброєння знову дістала своє конкретне підтвердження у той самий період, коли США продовжують загострювати міжнародну обстановку, прагнуть до нарощування ядерних арсеналів, розширення виробництва хімічної зброї. Документ «Пропозиція держав — учасниць Варшавського Договору державам — членам НАТО з питання про звільнення Європи від хімічної зброї» має величезне міжнародне значення. Відвернення смертоносної загрози для народів континенту дозволило б істотно зменшити ризик хімічної війни в Європі, а отже, і в усьому світі, покласти початок скороченню арсеналів хімічної зброї, підкреслює в своїх коментарях польська преса, зокрема «Річ Посполита», «Жиче Варшави», Польське агентство преси.

У новій важливій пропозиції, відзначають коментатори, закладені невеликі можливості для створення атмосфери довір'я між державами, зміцнення безпеки. Виступаючи на стоїгольській Конференції по заходах зміцнення довір'я, безпеки і роззброєння в Європі, член Політбюро ЦК КПРС, перший заступник Голови Ради Міністрів СРСР міністр закордонних справ А. А. Громико сказав: «Завдання подолання недовір'я між державами,

безсумнівно, відповідало б і звільненню Європи від такої варварської зброї масового знищення, як хімічна, і передусім нерозміщення цієї зброї там, де її тепер нема. Антупальність цього завдання підкреслюється тим, що людські плани в галузі хімічної зброї в ходу, хоча це намагаються камуфлювати».

Саме хімічна зброя поряд з ракетами з ядерними боеголовками є найстрашнішим по ефективності засобом масового знищення. Реальність і розміри такої загрози показали розбійницькі спроби застосування хімічної зброї американськими інтервентами під час війни у В'єтнамі. Про це свідчать також і численні американські джерела, за даними яких не мало солдат США потерпіло від хімічної зброї, що застосовувалася проти в'єтнамських патріотів, і ці потерпілі солдати вимагають від свого уряду компенсації збитків.

Перетворення спочатку хоча б однієї Європи в зону, якій би не загрожувала хімічна війна, вселить б чималий оптимізм не тільки в європейців. Тут необхідно підкреслити, що не лише нас — поляків, а й мільйони громадян Федеративної Республіки Німеччини особливо турбує той факт, що найбільші в світі склади хімічної зброї розміщені саме на території ФРН. Про це свідчать численні виступи відомих політичних діячів і публіцистів цієї країни, у тому числі видавців таких впливових журналів, як «Шпінгел» і «Штерн», які не раз публікували підтверджені фотодокументами репортажі й інтерв'ю з незалежними експертами.

Народи планети виступають за те, щоб світ був позбавлений загрози хімічної зброї, щоб були створені умови для її повної ліквідації.

Тепер черга за країнами — членами НАТО. Уряди цих країн мають з усією відповідальністю підійти до розв'язання одного з найважливіших питань у галузі роззброєння — радикального відвернення хімічної загрози.

Адам ВИСОЦЬКИЙ,
польський публіцист.
(Інтерпрес — АПН).
Варшава.

Олімпіада

Сарасво, 12. (ТАРС). Хоккей. Група «А». СРСР — Югославія — 9:1 (4:0, 1:1, 4:0). Італія — Польща — 6:1 (0:1, 4:0, 2:0). Швеція — ФРН — 1:1 (1:0, 0:0, 0:1).

Група «Б». Австрія — Чехословаччина — 0:13 (0:0, 0:6, 0:7). США — Норвегія — 3:3 (2:1, 0:1, 1:1). Канада — Фінляндія — 4:2 (1:0, 0:2, 3:0).

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в середу, 15 лютого н. р.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабіраторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.